

Zpravodaj

6/2005

Říjen

pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2

- Spolčo je tu zas!!!

KATECHETICKÉ

OKÉNKO str. 3-5

- Příprava na 1. sv. přijímání
- Přijímání svátostí očima církevních dokumentů
- Příprava na život v manželství

CHARITA - MISIE str. 6

- Pozvání ke slavení misijní neděle
- Dopis národního ředitele PMD

REALITY SHOW str. 7-8

- Reality show v našich rodinách
- Realita, která vychovává
- Dopis

DUCHOVNÍ HUDBA str. 9

- Občasník pro duchovní hudbu
- Ministrantské setkání

BOHOSLUŽBY str. 10

- Bohoslužby v Pardubicích a okolí v zimním čase
- Společné udílení svátosti nemocných

RŮZNÉ str. 11

- Skok do vody
- Všechno je jinak

KALENDÁŘ str. 12

- Oblastní charita hledá spolupracovníky
- Pozvánka
- Blahopřání

Měsíc říjen má už řadu let v církevním kalendáři své specifické postavení.

Je zasvěcen modlitbě růžence. To ví samozřejmě mnoho z vás. Zajímavé ale je, že v posledních necelých třech desetiletích si uprostřed tohoto měsíce připomínáme výročí zvolení papeže Jana Pavla II., který měl k této modlitbě obzvláště velký vztah. A dokonce tak silný, že ke třem dosavadním tajemstvím přidal čtvrté a právě 16.10.2002, na počátku 25. roku svého pontifikátu, vydal apoštolský list **ROSARIUM VIRGINIS MARIAE** (O modlitbě svatého růžence - RVM).

Jan Pavel II. píše, že, i když je tato modlitba „svou povahou mariánská, je nicméně **modlitbou plynoucí ze srdce orientovaného ke Kristu**. Svými střídými prostředky vyjadřuje hloubku celého křesťanského poselství a je téměř jejím shrnutím. Zaznívá zde Mariina modlitba, její ustavičné Magnificat za dílo spásitelného vtělení, jež mělo počátek v jejím panenském lůně.“ (RVM 1)

Není tedy modlitbou k Panně Marii, jak na první pohled vypadá, ale můžeme si připomínat a meditovat nad důležitými skutečnostmi z Kristova pozemského působení. Přivádí nás ke Kristu skrze prostřednici, která byla s Ježíšem bytostně spjatá a která

ho znala jako jeho matka, proto tam zaznívá její jméno.

Jan Pavel II. dále popisuje, jak právě tato modlitba byla pro něho důležitá už od mladých let: „provázela mě ve chvílích radosti i v okamžicích zkoušek... **V růžencových desátcích může naše srdce obsáhnout i všechny skutečnosti, které jsou složkami života jednotlivce, rodiny, národa, církve a celého lidstva. Pojímá osobní příběhy i události týkající se bližních a zvláštním způsobem objímá ty, kdo jsou našemu srdci nejblíže. Prostá modlitba růžence tedy tepe v rytmu lidského života.**“ (RVM 2)

Vyvrací také námitky proti této modlitbě, když říká, že „pokud je růžence správně chápán, stává se podporou a nikoli překážkou ekumenismu.“ (RVM 4)

Zdůrazňuje, že: „nejdůležitějším motivem pro její doporučování je skutečnost, že tato modlitba je nesmírně cenným **prostředkem podpory věřících v úsilí o kontemplaci křesťanského tajemství.**“ (RVM 5)

„Maria žije s očima upřenými na Krista... vzpomínky na něj ji provázely, když ve své mysli znovu prožívala různé okamžiky svého života po Synově boku. A právě ty vzpomínky jsou v jistém smyslu podstatou růžence, který Maria během dnů svého pozemského života recitovala.“ (RVM 11) Maria je ryzím vzorem kontemplace,

(Pokračování na straně 2)

(Pokračování ze stránky 1)

a „recitace růžence není nic jiného než kontemplace Kristovy tváře s Marií.“ (RVM 3) **„Bez kontemplace je růženec tělem bez duše a jeho odříkávání je pak ohroženo rizikem mechanického opakování formulí, které se protíví Ježíšově napomenutí (Mt 6,7).“** (RVM 12)

A od Marie se máme učit znát Krista. „Nejedná se pouze o to, abychom si osvojili Kristovo učení, ale musíme se naučit Krista samého.“ (RVM 14). Kristus nás pak vyzývá, abychom se s prosbami o vyslyšení k Bohu obraceli s vytrvalostí a důvěrou... a právě růženec spočívá na důvěře, že Mariina mateřská přimluva je v Synově srdci všemocná.“ (RVM 16) a „nabízí klíč k snazšímu otevření nitra vůči hlubokému a niternému poznání Krista.“ (RVM 24)

Jan Pavel II. také vysvětluje zařazení nového tajemství - světla-, když říká: „abychom po připomínce vtělení a skrytého Kristova života a předtím než se budeme soustředit na bolestné umučení a triumfální vzkříšení, svoji meditaci zaměřili také na některé zvláště významné okamžiky Ježíšova veřejného života.“ (RVM 19)

Důležitá a zároveň inspirující je kapitola, v níž uvádí možnost prohloubit lidské hledisko: **„Rozhodneme-li se kontemplovat Krista prostřednictvím sledování jednotlivých období jeho života, není možné, abychom v nich nezachytili také pravdu o člověku... dá se říci, že každé správným způsobem rozjímané růžencové tajemství vrhá světlo na tajemství člověka. Zároveň se stává naprosto přirozeným přinášet na tato setkání se svatým lidstvem Vykupitele mnohé problémy, úzkosti, námahy a plány, kterými se náš život vyznačuje.“** (RVM 25)

Růženec je tedy aktuální i dnes, protože chceme-li jít za Kristem, pomáhá nám ho v meditaci nad jeho skutky a životem lépe a plněji pochopit.

Karel Kylar

SPOLČO JE TU ZAS!!!

Tak jsme se po prázdninách opět sešli. Naše velké dobrodružství započalo v 19⁰⁰ před farou v Pardubicích. Z ekonomického hlediska bylo výhodné zvolit bicykl, ale ti, co jsou proti sportu (1. autor článku) nebo fyzicky indisponováni, si sjeli tuto trať automobilem. Nakonec jsme všichni šťastně dorazili do Mikulovic. Cyklisté (2. autor článku) sice o něco později, ale přece.

Po příjezdu jsme se vrhli na přípravu táboráku. Oheň vzplanul kupodivu velmi rychle, a tak jsme vytáhli špekáčky, chleby, hořčice, cibule, česneky a další dobrůtky. S nasycenými žaludky jsme si z plna hrdla zazpívali a přišla na řadu seznamovací hra. Zavítaly mezi nás totiž i dlouho ztracené tváře. Jmenovat je konkrétně nebudeme, abychom je nevedli do rozpaků. Hra spočívala v tom, že se každý představil, řekl o sobě základní údaje a jako třešnička na dortu bylo prozradit svůj nejodvážnější letní čin. Což pro některé znamenalo odvézt autem P. Vládu do Hradce, přihlásit se na vysokou školu v Praze, stát se členem klášterní scholy atd.

Následovalo pár písniček a pak přišlo na řadu interview s naším speciálním hostem P. Antonínem Forbelským. Bylo na něj prozrazeno pár pikantností jako je např. jízda na snowboardu (pozor!!! jeden víkend s ním máme zamluvený), vytváření webových stránek či fotografování. Tímto bychom mu chtěli poděkovat za účast a ochotu zodpovědět naše „dotazy“.

No a tak jsme si opět zadržli na kytary a následovala prezentace, připravená účastníky světového setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem. Díky fotkám a komentáři jsme i my, co jsme na setkání nebyli, mohli lépe nasát krásnou atmosféru, která v Německu panovala.

Večer jsme zakončili tichou společnou modlitbou a písní „Láska Kristova je tak nádherná“, kterou jsme zazpívali z plných plic, aby celá vesnice věděla, že se u nich v Mikulovicích sešli křesťané.

M+M (Monika a Marcela)

KATECHETICKÉ OKÉNKO

PŘÍPRAVA K PRVNÍMU SVATÉMU PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ PRVNÍ DOPIS RODIČŮM - POZVÁNÍ

Vážení rodiče!

Každoročně se okolo dvou desítek dětí z naší farnosti připravuje k prvnímu svatému přijímání. Letošní „přípravka“ bude probíhat v období od ledna do konce května na faře pravděpodobně ve dvou skupinách (dle počtu a věku zájemců). Skupiny povedou katechetky Ing. Ilona Fibichová a Ing. Marie Zimmermannová, které budou úzce spolupracovat s knězem P. Vladislavem Brokešem. Slavnosti první svátosti smíření a prvního svatého přijímání jsou naplánovány na poslední květnový víkend 27. a 28. 5. 2006, zahájení přípravy na první lednový týden.

Předpoklady dítěte

Tento první dopis rodičům (druhý najdete v příštím Zpravodaji) vám chce posloužit k zamyšlení, zda již nastala ta „pravá“ doba pro vaše dítě přijmout Boží nabídku a udělat druhý nejvýznamnější krok v růstu ke křesťanské dospělosti.

Protože máte možnost připravit dítě ve farnosti s poměrně velkými možnostmi, nemusíme se omezovat jednoduchými pravidly, ale můžeme se řídit předpoklady vašeho dítěte.

Přesný věk k prvnímu přijetí svátosti smíření a svatého přijímání církev v žádném ze svých dokumentů neurčuje, protože každé dítě je jiné a ke svému životu z víry má jiné podmínky a také farnosti mají různé možnosti k přípravě dětí. Dítě se od malička rozvíjí jak tělesně, tak i duševně a duchovně. Pro správný rozvoj jeho duchovního života jsou určeny svátosti. První z nich je křest, jehož dary: víru v Boha, naději na spásu a lásku k Bohu a k lidem, v nich pomáháte rozvíjet vy, rodiče, a vaše okolí především tím, jak je sami žijete. V určitém věku však vaše dítě začne „brát rozum“, má mnoho otázek, brání se některým zvyklostem, začíná přemýšlet a chce dělat i věci, které mu jsou zatím nedostupné. Mezi ně může patřit i touha „chodit k přijímání“ jako to vidí u vás nebo ostatních lidí v kostele. Sami máte dost zkušeností na to, abyste rozlišili, kdy dítě něco chce jen proto, že zkouší své hranice, nebo proto, že to dělají ostatní, a kdy jeho touha vyrůstá z jeho poznání. Nevylučuje se, že ta správná touha může přijít již v předškolním věku.

Svaté přijímání je svátostí, darem Božím, která působí sama o sobě, bez přičinění člověka. Avšak užitek z ní má ten, kdo ji přijímá s požadovanými předpoklady, neboť tento užitek

má sloužit nejen jemu samému, ale i církvi. Ježíš Kristus světil svátosti právě církvi, proto jsou určité požadavky na žadatele o svátosti kladeny.

Prvním kritériem pro určení správného času k přípravě dětí na první svaté přijímání je užívání rozumu. Přípravka již předpokládá základní znalosti a návyky z náboženské a sociální oblasti. Z oblasti náboženské je to znalost o původu světa a lidí a přiměřené pochopení poselství Vánoc a Velikonoc, v nichž je obsaženo základní jádro učení církve o Bohu a člověku. Ze sociální (vztahové) oblasti by mělo dítě mít zažitá základní sociální návyky jako je děkování, prosba, vědomí toho, co je správné a nesprávné chování, zkušenost s omluvou a odpuštěním mezi vámi a jím. Z náboženských návyků se předpokládá pravidelná modlitba a účast na mši svaté.

Vhodnou přípravou je kromě výchovy v rodině účast na katechezi předškolních dětí a pro děti školního věku alespoň jeden rok výuky náboženství.

Druhým kritériem je důkladná příprava tak, aby dítě podle svých možností chápal tajemství Krista a mohlo s vírou a zbožností přijmout Tělo Kristovo. Pětiměsíční příprava (cca 20 hod.) dětí před přijetím svatého přijímání a první svátosti smíření bude navazovat na výše uvedené znalosti a předpoklady a bude je rozvíjet tak, abychom děti dobře spolu s vámi připravili k pravidelnému užívání obou svátostí. Během přípravy bude nabídnuta i vám, rodičům, příležitost k prohloubení náboženského vzdělání. Jsme si vědomi toho, že pro rodinu bude toto období časově náročnější, ale vzhledem k významu tohoto kroku v životě dítěte, stojí vynaložená námaha za to. Určitě se budeme snažit vyjít rodičům i dětem maximálně vstříc pro dobro dětí, vašich rodin, naší farnosti i celé církve.

Třetím kritériem je aktivní účast na životě v křesťanském společenství. Vyplývá z výše uvedeného, že svátosti jsou dány církvi nejen k prospěchu a rozvoji duchovního života jednotlivce, ale k užitku společenství křesťanů a celé církve. Většina dětí, které se pravidelně účastní bohoslužeb, jež jsou středem a vrcholem života církve, tomuto kritériu vyhoví. Chcete-li přihlásit k přípravě děti, které tuto možnost z různých důvodů nemají a je u nich předpoklad, že naplní alespoň předchozí kritéria, prosíme, přijďte svůj zájem zkonzultovat předem (kontakty viz níže).

(Pokračování na stránce 4)

KATECHETICKÉ OKÉNKO

(Pokračování ze stránky 3)

Přihlášení dětí k přípravě

Vzhledem k dlouhodobým zkušenostem a výše uvedeným kritériím je u nás zvyklostí připravovat k prvnímu svatému přijímání děti, které chodí do třetí nebo druhé třídy základní školy. Máme také podmínky k tomu, aby se respektovaly odlišné podmínky rodin a k přípravě byly přijaty i děti mladší, které jsou od malička rozvíjeny po rozumové, emocionální i sociální stránce, setkávají se s upřímným životem z víry a jejich touha po přijímání Těla Kristova vznikla poměrně brzy, často v předškolním věku. U těchto dětí není žádný důvod k odložení prvního svatého přijímání a mohou být na přípravu přihlášeny.

Každoročně se na přípravě setkáváme i s dětmi staršími, při vedení hodin se počítá i s nimi a mohou se bez obav přihlásit.

Další skupinou pro tuto přípravu mohou být děti starší sedmi let, které ještě nebyly pokřtěny a mají o křest a svaté přijímání zájem.

Tuto obšírnou informaci uveřejňujeme nyní, v tříměsíčním předstihu před zahájením přípravy, abyste se mohli včas rozmyslet, poradit se při pochybnostech nebo otázkách, případně přizpůsobit své plány na první polovinu příštího roku, pokud se rozhodnete své dítě na přípravu přihlásit.

Před podáním přihlášek se uskuteční **v prosinci společná schůzka** rodičů, kněze a katechetek, na které budete seznámeni s průběhem a způsobem přípravy a spolupráce s rodiči. Termín schůzky bude zveřejněn všemi dostupnými způsoby (ohlášky, nástěnky, Zpravodaj, internetové stránky farnosti <http://farnost-pardubice.cz>) v listopadu t. r.

Kontakty:

P. Vladislav Brokeš
tel. 731 402 221 nebo 466 512 576
Ing. Ilona Fibichová
tel. 736 447 732 nebo 466 611 918
Ing. Marie Zimmermannová
tel. 737 215 335 nebo 466 304 048 (večer mimo ČT)

PŘIJÍMÁNÍ SVÁTOSTÍ OČIMA CÍRKEVNÍCH DOKUMENTŮ

1. Katechismus katolické církve (články 1391 – 1400)

- Přijímáním vzrůstá naše spojení s Kristem. Co působí hmotný pokrm v našem tělesném životě, to podivuhodným způsobem uskutečňuje přijímání v našem duchovním životě. Přijímání těla vzkříšeného Krista rozmnožuje a obnovuje milost přijatou při křtu a dává jí růst. (srov. KCC 1391 a 1392).

- = Přijímání nás odděluje od hříchu – očisťuje od spáchaných hříchů a chrání proti hříchům budoucím.

- = Posiluje lásku a dává schopnost zbavit se nezřízeného lpění na tvorech a zakořenit se v Kristu.

- = Eucharistie utváří církev – obnovuje, posiluje a prohlubuje přivtělení k církvi.

- = Zavazuje ve vztahu k chudým a je znamením jednoty křesťanů.

Ovoce svátostného života je povahy zároveň osobní i církevní. Z jedné strany je tímto ovocem pro každého věřícího život pro Boha v Ježíši Kristu; na druhé straně toto ovoce znamená pro církev růst v lásce a v poslání vydávat svědectví. (KCC 1134)

2. Všeobecné katechetické direktorium

Charakteristické znaky katechizace dětí předškolního i školního věku

178. Katechizace malých dětí je nutně spojena s jejich situací a životními podmínkami a je dílem různých výchovných činitelů, které se navzájem doplňují. Je možno poukázat na některé činitele, jež mají zvláštní význam a univerzální rozsah:

- = Předškolní a školní věk, každý chápaný a ovlivňovaný podle zvláštních rysů jemu vlastních, představují dobu prvního zapojování do společnosti a lidské i křesťanské výchovy v rodině, ve škole a v církvi vůbec, a tedy jsou chápány jako rozhodující chvíle pro budoucnost víry.

- = Podle pevné tradice je tato etapa života obdobím, v němž se obvykle uskutečňuje uvedení do křesťanství, započaté křtem. Přijímáním svátostí se směřuje k první organické formaci víry dítěte a k jeho uvedení do života církve.

- = V době dětství bude proto katechetický postup zcela výrazně výchovný a bude zvlášť zaměřen na rozvoj těch lidských schopností, které jsou antropologickým základem života víry, jako je schopnost důvěřovat, postoj vděčnosti, odevzdanosti, vzývání, radostné účasti... Výchova k modlitbě a uvádění do Písma svatého jsou ústřední prvky křesťanské formace maličků.

- = Konečně je třeba mít na zřeteli důležitost dvou životních prostředí výchovy: rodiny a školy. Rodinná katecheze je v jistém smyslu nena-

(Pokračování na stránce 5)

(Pokračování ze stránky 4)

hraditelná, jednak proto, že se děje v prostředí pozitivním, kde se dítě cítí přijímané, jednak díky přitažlivému příkladu dospělých, jednak vzhledem k prvnímu probouzení smyslu pro praktický život z víry.

180. Děti předškolní i školního věku, které nemají náboženskou oporu v rodině nebo které nechodí do školy

Existuje nemalý počet dětí předškolního a školního věku, které trpí těžkým nedostatkem, neboť jim chybí přiměřená náboženská podpora rodinného charakteru. Ta schází buď proto, že tyto děti nemají skutečnou rodinu, nebo protože nechodí do školy, nebo protože trpí společensky nestabilními podmínkami, nepřizpůsobivostí, nebo jinými důvody vyplývajícími z prostředí. Mnohé z nich nejsou vůbec pokřtěné; jiné nepokračují na cestě uvádění do křesťanství. Je věcí křesťanského společenství, aby se jich ujímalo velkomyslnou odbornou a realistickou doplňující službou, snažilo se o dialog s jejich rodinami, vytvářelo přizpůsobené formy školní výchovy a pečovalo o katechizaci přiměřenou možnostem a konkrétním

potřebám dětí.

3. Kodex kanonického práva

= Ke svatému přijímání může být připuštěn každý pokřtěný, kterému v tom nezabraňuje právo (srov. kán. 912)

= Děti mohou přistupovat ke svatému přijímání pouze tehdy, mají-li dostatečné poznávání, jsou-li důkladně připraveny tak, že podle svých možností chápou tajemství Krista a mohou s vírou a zbožností přijmout Tělo Kristovo. Avšak dětem v nebezpečí smrti se může podat svaté přijímání, když dovedou odlišit Tělo Kristovo od obyčejného chleba a mohou s úctou přijmout sv. přijímání. (kán. 913)

= Je především povinností rodičů a těch, kteří je zastupují, jako i faráře, postarat se, aby děti po dosažení užívání rozumu byly řádně připraveny a co nejdříve se posílily tímto božským pokrmem po vykonání předchozí svátostné zpovědi. Farář dbá o to, aby ke stolu Páně nepřipustil děti, které nedosáhly užívání rozumu nebo nejsou podle jeho mínění dostatečně připraveny. (Kán. 914)

CHODÍTE SPOLU?

Centrum pro rodinu Hradec Králové Vám nabízí bezplatnou

PŘÍPRAVU NA ŽIVOT V MANŽELSTVÍ

Zajímá Vás, jak využít čas známosti, jaké jsou rozdíly mezi mužem a ženou? Chcete se dozvědět něco víc o sobě, partnerovi, o komunikaci mezi partnery, vztazích s rodiči a k okolnímu světu, sexuálním životě v manželství nebo také o společném životě s Bohem?

Zveme všechny dvojice, které se chtějí hlouběji poznat, ujasnit si správnost své volby, ale i svá silná a slabá místa a připravit se na společný život v manželství.

KDY? Kurz začíná **v pátek. 21. října 2005 ve 20.00 hod.** Setkání budou probíhat během školního roku zhruba v třítydenních intervalech. Termíny dalších setkání budou domluveny na prvním setkání.

KDE? U Traxlerů – tj. ul. MUDr. Ducháčkové 359, Pardubice 3
(asi 400 m od nemocnice)

Na tel. č. 466 652 332 nebo e-mail: crhk@volny.cz
se můžete obrátit s případnými dotazy

CHARITA—MISIE

POZVÁNÍ KE SLAVENÍ MISIJNÍ NEDĚLE

V neděli 23. října budeme tradičně slavit Den modliteb za misie, tzv. Misijní neděle. Organizují ji již od roku 1926 na celém světě Papežská misijní díla (dále PMD), která zajišťují zázemí pro misijní činnost církve především na územích, která jsou pod správou Kongregace pro evangelizaci národů. Při všech mších svatých se koná tento den misijní sbírka, ze které jsou pak podporovány schválené misijní projekty, které slouží především vzdělávání lidí ve víře a k zajištění práce nových farností a diecézí.

Misijní neděle je však také dnem modliteb. Proto přijměte, prosím, pozvání na

MISIJNÍ VIGILII -

bohoslužbu slova, která se bude konat

v sobotu 22. října od 19 hod. (po mši svaté)

v kostele sv. Jana Křtitele

(vedle školy Bratranců Veverkových).

Program připravuje farní společenství mládeže ve spolupráci s PMD a **je určen všem.**

Budeme prosit zvláště za lidi postižené hladem ve světě, za dětské vojáky, děti, jejichž práce je

zneužívána, děvčata nucená k prostituci, lidi žijící i dnes v otroctví a za oběti státního i náboženského terorismu.

Rodiče (prarodiče) a děti zveme

v neděli 23. října na

MISIJNÍ ODPOLEDNE,

kteří se bude konat **na faře ve velkém sále**
od 14:30 hod. do cca 17 hod.

Na program bude:

- = zeměpisná soutěž pro rodiny (základní nej...)
- = zamyšlení nad radostmi a starostmi lidí v různých kontinentech zakončené společnou modlitbou za křesťanské misie
- = taneční nácvik černošských, indiánských a indických tanců pro děti a promítání dokumentu „Děti pomáhají dětem“ o Papežském misijním díle dětí v České republice pro rodiče
- = vystoupení dětí pro rodiče a občerstvení (agapé)

Příspěvek k občerstvení účastníků je vítán!

Marie Zimmermannová

DOPIS NÁRODNÍHO ŘEDITELE PAPEŽSKÝCH MISIJNÍCH DĚL K MISIJNÍ NEDĚLI 23. ŘÍJNA 2005

Drazí misijní přátelé,

v chudé farnosti na Jamajce se stalo, že při rozdávání jídla potřebným čekal v řadě také jeden chlapec. Když dostal svůj příděl, nesnědl ho, ale pečlivě zabalil do šátku. Na otázku misionáře, proč se nechoval jako ostatní, kteří se do jídla hned s chutí pustili, odpověděl: „Dnes je úterý, to je den, kdy jí moje sestra.“ Odhaduje se, že právě kvůli nedostatku potravin, pitné vody a hygienické péče umírá ve světě každou minutu 21 dětí. Kardinál Tomko doplňuje, že dnes neznají Ježíše Krista téměř dvě třetiny lidstva, a misijní hnutí přirovnává k teploměru celkového stavu víry.

Bídu a utrpení dnešního světa může vyřešit jedině láska. Bůh, láska sama, se nám dává za pokrm jako každodenní chléb. Naším posláním je z tohoto chleba lásky štědře lámat potřebným. Stále více lidí v naší vlasti toto chápe a dělí se o svůj chléb s hladovými. Patříte mezi ně vy, kteří přispíváte do sbírek na Misijní neděle, i vy, kteří se stáváte sponzory misíí nebo se v Misijní růži denně modlíte desátek za misie. V Misijním klubu spoříte týdně doslova na „chléb pro misie“. Velikou radostí jsou např. i děti z Misijního klubka, které vyrobily pro ostatní pěkné keramické pokladničky. Svatebčané zase proměnili tradiční akci Papežských misijních děl Misijní koláč ve svatební misijní koláčky. Kromě toho, že si na koláčkách pochutnali, věnovali dar na misie. Dokonce i účastníci pohřbu na přání zemřelého místo

květinových darů přispěli na misie. Při loňské Misijní neděle jste darovali přes 15 milionů Kč. Spolu s vašimi dary pro bohoslovce a chudé děti v misiích jste za celý rok věnovali přes 19 milionů Kč, a tak skrze Papežská misijní díla přispěli na kvalitní, systematickou pomoc nejpotřebnějším v 1 100 diecézích světa, na které se podílí téměř 650 tisíc biskupů, kněží, řeholníků a řeholnic, katechetů, bohoslovců a laických spolupracovníků. Za tuto pomoc, podepřenou modlitbou a obětí, vám patří upřímný dík.

„Světová misijní neděle“, jak nám napsal ještě Sv. Otec Jan Pavel II., „nás v letošním roce Eucharistie zve ke kontemplování Ježíše v „lámání chleba“, nabízeného pro celé lidstvo, pomáhá nám plněji pochopit význam misíí a vede každého věřícího, aby byl „chlebem, lámaným pro život světa“. My, kteří se sytíme tělem a krví ukřižovaného a vzkříšeného Pána, si nemůžeme nechat tento dar jen pro sebe. I dnes Kristus vyzývá své učedníky: „Vy jim dejte jíst!“ (Mt 14, 16) Znovu připomínám cennou službu Papežských misijních děl a žádám vás všechny, abyste je štědře podpořili svou duchovní i materiální spoluprací.“

Věřím, že nás slova Sv. Otce povedou k tomu, abychom při lámání našeho chleba pro misie měli odvahu dát třeba i ze svých posledních „železných zásob“. Bůh na naši lásku jistě štědře odpoví.

P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD

REALITY SHOW

REALITY SHOW V NAŠICH RODINÁCH

Drazí přátelé, rádi bychom přispěli do diskuse k jednomu fenoménu, který naplnil naše rodiny – Reality show Big Brother a VyVolení. Jistě jste si všimli, jak se toto téma stává denně předmětem našich diskusí. Rodiče, mládež, pedagogové, psychologové, televizní hvězdy, novináři a prakticky všichni se musejí k tomuto pořadu nějak vyjádřit.

Právě pro rodiče je tato situace nejtěžší, protože se snaží v tomto směru svoje ratolesti usměrňovat, ale mnohdy asi bezvysledně. Vaše morální a pedagogické postoje mnohdy přijdou vniveč, protože mnoho subjektů tento program schvaluje a dokonce někdy i doporučuje. Pro vaši kvalitnější informovanost o negativním vlivu těchto pořadů přinášíme v našem Zpravodaji text Ing. Mgr. Marie Novákové, místopředsedkyně Etického fóra ČR, která se problematice výchovy dětí celoživotně zabývá a přináší zajímavý pohled.

Dále přikládáme petici Mgr. Davida Žofáka, který se rozhodl s dalšími pedagogy sepsat petici a požádat tak obě televizní stanice o zrušení tohoto pořadu. V kostelech budou podpisové archy, kde budete moci případně vyjádřit svůj nesouhlas. Podpisové archy budou vždy dva: jeden pro televizi Nova a druhý pro televizi Prima.

P. Vladislav

REALITA, KTERÁ VYCHOVÁVÁ

Do života nám vtrhla nová "realita", reality show. Naše diskuze se točí okolo ní, tříbí naše postoje a vyzývá k zaujetí stanoviska. Už v srpnu zazněly první dotazy pedagogů a rodičů: Co s tím? Jaké my pedagogové, my rodiče, máme zaujmout postoje?

Televize, naše nejlivnější médium, nám, ať chce nebo ne, pomáhá vychovávat. Podívejme se na to, čím přispívá k vývoji další generace, pak bude jistě jasné, kde my, jako učitelé, my jako rodiče, stojíme.

Do života nám vstupuje nová reality show. Předkládá nám "reálný život" bez příkras.

Jaký je to život? Je to život zachycující starosti nás všedních lidí? Těžko. Život ukazující starosti a problémy různých generací a jejich soužití?

Setkáváme se v ní s generací jedinou.

Je to skupina vytvořená průměrem reálné populace co do názorů, postojů, zájmů? Ani to ne. Naši VyVolení, naši velcí i malí bratři jsou všechno, jen ne jedni z nás, běžných lidí.

Naše reality show totiž **není** reálná.

Nastiňuje problémy? Jistě. Ale jaké? Vztahy mezi přáteli, manžely, rodiči a dětmi, dospívajícími nebo vztahy mezi generacemi? Hovoří snad o lásce, ideálech, zklamáních, výhrách i prohrách života? Ne. Hraje si na něco, čím není. Je totiž **umělou show**.

Ale navzdory tomu vychovává. Staví nám a naši mladé generaci před oči **nereálnou realitu**. Ukazuje hrubost bez příkras, snad, abychom si my i naše děti uvědomili, že existuje a dá se vystavovat na odiv. Předkládá žádoucí životní styl luxusních vil, plných vulgárních projevů ve vztazích mezi lidmi, svět nadměrné, zcela přijatelné konzumace alkoholu, časté konverzace o sexualitě

téměř s rysy obscénosti, agresí, sobectví.

Klíčem k podstatě člověka je symbol. Jeden obraz vydá za tisíce slov. Naše reality show staví před oči veřejnosti, dětí, dospívajících, obrazy. Tyto obrazy výrazně nahrazují slova. Bez váhání překračují hranice soukromého a veřejného. Ne nápadně, téměř neviditelně, přivykáme ztrátě intimity. Vedeme další generaci ke ztrátě jednoduché senzibilizace, citlivosti k druhému, k okolnostem života, jeho výzvám. Ztráta intimity potlačuje důstojnost člověka, zbavuje ho identity. Chování, zbavené identity, vede ke stavu znečitlivění, podobného stavu sociální hypnózy, lhostejnosti, manipulovatelnosti.

„Vím, že je to nemorální, ale člověka to baví...“ říká jeden ze studentů SŠ.

„Dívám se. Víte, co mě štve nejvíc? Díváme se všichni a přestáváme žít svým vlastním životem, žijeme životem jejich. ...“

Normou chování se stává show, která nezná bratra, potlačuje spolupráci, porušuje intimitu, vyzdvihuje individualismus, boj o moc. Za realitu vydává pokřivený obraz skutečnosti.

„Sex má své dno...“ říká Dr. Plzák. „Pod ním je prázdno, protože sex má své limity.“

Sex vystavovaný na veřejnosti vede k zbanálnění. Není jen faktorem budujícím, ale i faktorem rozvrtným. Na dně sexu je jeho zošklivění. Příliš lehce zaměňujeme lásku za sex, překračujeme hranice soukromí člověka a snižujeme tak důstojnost jeho vztahů.

Intimita patří k identitě člověka. Ztráta identity sebou nese v důsledku ztrátu zdravého sebevědomí, sebejistoty. Neschopnost žít vlastní život podkopává vnitřní sílu zejména mladého člověka, který pracně svou identitu buduje. Reality show tak v důsledcích vytváří podmínky pro vznik faktorů rizikového chování.

(Pokračování na stránce 8)

REALITY SHOW

(Pokračování ze stránky 7)

Povinností naší generace je vychovávat, vést, chránit mladou generaci. Děláme to formou velkých show, VyVolených, Velkých bratrů, Výměny manželek, pokřivených obrazů reality, které za realitu vydáváme. Média věří, že mladí lidé se „chytí“, a za našeho tichého souhlasu se tak děje. Co zasejeme, to budeme sklízet. Naši mlčením k podobným „realitám“ vychováme generaci neznající bratra, ztrácející citlivost, pochopení pro druhé, narážející na dno lásky, která přibližuje sex bez citu, vztahy bez rodin a rodiny bez vztahů.

Cestou působení nás rodičů, pedagogů není prostá cesta zákazů příkazů. Je to zejména cesta vlastního příkladu, vlastních postojů. Pokud chci své dítě dostat dál, než jsem sám, pak je musím „tlačit“. To však není výchova, ale „u-tlačování“. Naše postoje by měly být jasné. Kladme si otázky a hledejme odpovědi a veďme k tomu naše děti a mládež. Výměnou za reality show, za trochu pobavení, ztrácíme citlivost, chuť a sílu žít svůj život.

Posláním SMS zdánlivě rozhodneš o životě druhých, ale pod rukama ti utíká tvůj život. Pozorováním a sledováním vztahů druhých ztrácíš vztahy svoje. Prostá výměna manželek je zároveň výměnou maminek, změnou vztahů v rodině, rodičů a

dětí, narušením soukromí.

Show jsou důkazem toho, že pro peníze lze obětovat mnoho, ale to neznamená, že hluboké vztahy a hodnoty jsou na prodej. Ti, se kterými se setkáváme v realitách nejsou zástupci naší populace. To, co je vydáváno za normální, nemusí být normou pro mne, pro tebe...

Zdánlivě si dnes náš svět hraje. Teprve v důsledcích poznáme, že jsme si hráli s ohněm a naší hračkou se stali ti, které zdánlivě milujeme, naše děti a naši mladí lidé, naše nová generace. Láska není především záležitostí slov, ale postojů a činů. Kdy se zasadíme o to, aby média, která, ať o to usilují nebo ne, vychovávají, skutečně přinášela vyšší hodnoty, než modely, které představují naši VyVolení a velcí bratři? Toužíme opravdu tolik po světě, kde nikdo nezná bratra? Ne? Proč si potom na to hrajeme?

Už nyní vytváříme budoucnost nás a našich dětí plnou vulgarismů, obscennosti, alkoholu bez míry, lhostejnosti k druhému a....

Nebo snad to není přesně to, co chceme?
Co s tím tedy hodláme udělat?

Ing. Mgr. Marie Nováková
učitelka i matka
místopředsedkyně Etického fóra ČR

TV NOVA

Kříženeckého nám. 322/5

152 52 Praha 5 - Barrandov

pro: generálního ředitele televize NOVA

Praha, 16. září 2005

Pane řediteli,

při každém televizním vysílání mají jeho tvůrci vždy zároveň na mysli, jaký bude mít daný program dopad na veřejnost. Váš pořad Big Brother pro získání sledovanosti a tedy také finančních prostředků (což je snaha pochopitelná) však opomíjí nejen hranice mravnosti, ale i základní lidské slušnosti.

Podle našich zkušeností s mládeží víme, že jejich myšlení je tvárné, často rozporuplné, nezralé, a proto také lehce zneužitelné. Velmi záleží na tom, s kým a s čím se v tomto období života setkají. Proto si také myslíme, že právě podobný typ pořadů může z mladých lidí vychovat osoby, s kterými bychom ani my sami nechtěli společně žít v budoucnu pod jednou střešou.

To, co se v tomto pořadu dnešní mládež může přiučit, jsou podle nás pro naši společnost skutečnosti více než alarmující – učí se zde:

- = sledovat soukromou a nedotknutelnou zónu druhého neznámého člověka
- = zdání všemocnosti toho, kdo může rozhodovat o osudu druhých lidí
- = virtuálně zažívat emoce jiných na úkor vlastního citového života
- = hlavně využívat nejzákladnějších potřeb člověka pro svůj vlastní prospěch
- = že to důležité není ono uvnitř ale spíše to, co je vidět (co největším počtem lidí)
- = fyzické i duševní pornografii, která odhaluje sebe druhému ne pro porozumění, souznění příp. pro řešení problému, ale pro peníze
- = vyhledávat a pozorovat erotické a pohlavní úkony neznámých lidí on-line a tím je nebezpečně přibližuje k hranici sexuální abnormality

Z těchto důvodů Vás žádáme, abyste přestali vysílat tento a jiné podobné společensky nebezpečné pořady.

Mgr. David Žofák – předseda občanského sdružení pro práci s dětmi a mládeží - Naše Řepy

PhDr. Zdena Veselá

Ing. Petr Boukal – vysokoškolský pedagog

DUCHOVNÍ HUDBA

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č.27

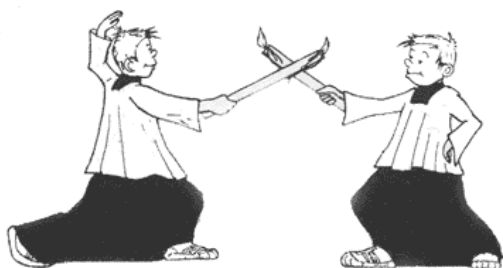
KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY 4.ČÁST – VARHANY A VARHANNÍ HRA (9)

V dnešním pokračování našeho vyprávění z dějin varhanní hry nahlédneme do doby gotiky a renesance. Minule jsme hovořili o varhanách jako světském nástroji až do 9.století. Neexistuje žádný písemný pramen ani církevní dokument o tom, kdy začaly být varhany používány jako bohoslužebný nástroj v kostelech. Zprávy z 10. stol. hovoří o velkých varhanách ve Winchesteru, Kolíně nad Rýnem a v průběhu 11.a 12. stol. jsou pak doloženy v Canterbury, Utrechtu, Konstanci, Strasburgu, Erfurtu i Augspurgu. V Praze u sv.Víta jsou zmiňovány varhany po požáru r.1255. Uplatnění varhan se v této době omezovalo téměř výlučně na doprovod zpěvu. O samostatných skladbách a varhanících není mnoho zpráv. Jisté je, že používání varhan bylo předmětem různých sporů. Prvními proslulými varhaníky jsou až ze 14.-15.stol. florentský Francesco Landino a mnichovský Konrad Paumann, oba slepci, známí svými improvizacemi. Paumannovo dílo *Fundamentum organisandi* z pol.15.stol. je vlastně prvou varhanní školou a učí vytvářet diskantový hlas ke cantu firmu, tvorbu mezihér i variací. Vše ve dvoj až trojhlasu. Sbírká Buxheimer Orgelbuch také z pol.15.stol. obsahuje již díla dalších známých varhaníků - J. Dunstaba, G. Dufaye a G. Binchois, a také snad poprvé zvlášť označenou hru pedálu. Gotické varhany však svým nepružným a strohým

zvukem postupně přestaly vyhovovat nově se rodícímu ideálu renesanční hudby. V průběhu renesance spolu s dokonalejším stupněm vývoje varhan byly vytvořeny základní formy varhanních skladeb – canzona, ricercar, chorálová předehra, ciaccona, později i fuga a tyto formy přecházejí až do barokního období. Většinu z renesančních skladeb lze také hrát i na ostatních klávesových nástrojích jako jsou cembalo, virginal a podobně, neboť nebývají výlučně určeny pro varhany. Varhaníci v této době již byli, na rozdíl od potulných muzikantů, zaměstnanci města či církve nebo šlechty, ale museli často ještě vykonávat i jiné funkce, např.kronikáře či písaře. Rozkvět varhanářství, zdokonalování stavby nástrojů a v neposlední řadě hudební vývoj byl v evropských zemích velmi mnohotvárný a přinesl řadu významných varhaníků a skladatelů. V Nizozemsku to byl především J. P. Sweelinck, v Itálii G. Frescobaldi, D. Zipoli, ve Francii osobnost J. Titelouze, v Anglii J. Bull, O. Gibbons. Ve Španělsku byl první velkou osobností A. Cabezón a v Německu J. J. Froberger a V. Lübeck. Renesance se stala obdobím velkého hudebního rozmachu a ve varhanním umění předznamenala vrcholné barokní mistrovství.

Pokračování příště

Jiří Kuchválek, regenschori

Bohoslovci královéhradecké diecéze
zvou kluky ve věku 10 – 14 let na

MINISTRANTSKÉ SETKÁNÍ V ARCIBISKUPSKÉM SEMINÁŘI

KDE: Arcibiskupský seminář v Praze

KDY: 11.-13. listopadu 2005

PROČ: Je tady pro Tebe připraven bohatý program, při kterém poznáš živé bohoslovce i seminář. Kromě jiného se dovíš také něco nového a určitě bude čas i na různé hry a prohlídku Prahy.

Cena: 100 Kč za jednoho. V případě, že pojede také tvůj bratr, budete platit pouze 150 Kč. Doprovod 200 Kč.

S sebou: Spacák, ministrantské oblečení a věci, které budeš potřebovat.

Přihlášky posílejte poštou na adresu: P.Vladislav Brokeš, nebo marijano@volny.cz, popřípadě na **telefon:** 731 402 221 **do 1. listopadu 2005**

BOHOSLUŽBY

BOHOSLUŽBY V PARDUBICÍCH A OKOLÍ V ZIMNÍM ČASE

	Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
Kostel sv. Bartoloměje	7:00 9:00 19:00	18:00		18:00		18:00	
Kostel sv. Jana Křtitele		6:30 12:00	6:30 12:00 18:00	6:30 12:00	6:30 12:00 18:00	6:30 12:00	6:30 18:00
Kostel Zvěstování P. Marie	10:00 pro děti						
Kaple sv. Václava (Salesiáni)	8:30 10:00	7:00			16:00	18:30	18:30
Kostel Sv. Václava Rosice n. L.	8:00			16:45	16:45	16:45	
Kostel sv. Jiljí Pardubičky	17:00						
Kaple P.M. Svítkov							16:00
Kostelíček východ. ritus	10:00	16:00		16:00			
Lázně Bohdaneč	8:00	16:15	7:00	16:15	16:15	16:15	16:15
Mikulovice	10:30						
Třebosice	7:30						

Pravidelná příležitost ke svátosti smíření půl hodiny před každou mší sv.

SPOLEČNÉ UDÍLENÍ SVÁTOSTI NEMOCNÝCH.

Opět se blíží měsíc listopad a s ním již **tradiční společné udílení svátosti nemocných** všem vážně nemocným věřícím, kteří projeví o tuto svátost zájem.

Stane se tak opět v sobotu 5. listopadu 2005 v 10.00 v kostele sv. Jana.

Podmínky k přijetí svátosti nemocných jsou tyto: **pokřtěný katolík, vážně nemocný** (i větší obtíže stáří jsou zde považovány za nemoc) a **po předchozím přijetí svátosti smíření**. K tomu je možné využít svátosti smíření před „dušičkovými odpustky“, nebo před každou mší sv. v každém z kostelů. Těm nemocným, kterým jejich nemoc nedovolí přijít na toto společné udílení svátosti nemocných, rádi udělíme svátost nemocných u nich doma nebo v nemocnici, pokud o ni projeví zájem. Informujte prosím o možnosti přijetí svátosti nemocných i ty, kteří náš Farní zpravodaj neodebírají a nebo už se pro svoji nemoc našich bohoslužeb neúčastní. Děkuji.

P. Jaromír Bartoš

SKOK DO VODY

Nedá mi to, abych se s vámi nerozdělil o moji prázdninovou story. Asi jste si většinou všimli, že jsem se v půlce prázdnin trochu vytratil z našich pardubických kostelíků. Pochopitelně si většina myslela, že jsem putoval s mládeží do Kolína za Benediktem XVI., ale nebylo tomu tak.

V sobotu večer 30. července mi bylo představeným nabídnuto večerní koupání v blízkém písáku, a tak jsem si řekl, proč ne. Zítra mám sice poslední mši svatou v Opatovicích, ale krátká relaxace před perným dnem by nebyla marná. To se mi stalo osudným. Do vody jsem sice skočil, ale jenom jednou. Pak už jsem jenom skákal do auta a hurá na pohotovost. Když jsem se dozvěděl, že mám zlomenou lýtkovou kost, tak jsem tomu nechtěl věřit a vše jsem si osobně zkontroloval na snímku. Pan doktor měl pravdu a navíc vyhrožoval operací. Slušně jsem poděkoval s tím, že zítra ráno nemám čas a musím se rozloučit s farností. Tak mi nabídnul, že můžu přijít v deset, ale stejně na lačno. Nakonec přišla další lékařka, která svým znaleckým okem usoudila, že je to dobré a časem to sroste. Měla sice pravdu, ale trvalo to déle, než jsem si myslel.

Zkrátka po slavnostní mši svaté s čerstvou sádrou jsem se po třech letech důstojně rozloučil s milou opatovickou farností a začal se věnovat jiným věcem. Až asi druhý den jsem si uvědomil, že zlomená noha mi znemožní dělat spoustu věcí. Nakonec s berlemi to není také úplná relaxace, tak mi začalo docházet.... Když je člověk zdravý, tak si spoustu věcí neuvědomuje, ale jak se něco děje, tak se zastaví. Začalo tedy pro mne hodnocení a období zajímavé reflexe. Najednou jsem si uvědomil, jak se může den ze dne změnit život – stačí jeden úraz. Začal jsem najednou vzpomínat na všechny lidi v nemocnici, na nemocné přátele, vozíčkáře, zkrátka na všechny, kteří nějakým způsobem trpí nebo jsou nemocní. Měl jsem na pár týdnů možnost zakusit jejich těžkosti a bolesti a hned jsem si uvědomil, jak jim jsem blíž.

Najednou jsem si uvědomil, jak je důležité každé gesto, podaná ruka nebo podržené dveře, příjemné slovo či úsměv. Chtěl bych touto formou poděkovat mým spolubratřím na faře za jejich lásku, a také vám všem za nejrůznější projevy lásky a pomoci. Všem nemocným chci vzkázat, že se za ně modlím a obdivuji jejich trpělivost. Nám zdravým přeji zase mnoho velkorysosti a pozornosti vůči ostatním. Nikdy nevíme, kdy ji budeme zase potřebovat.

Bůh vám všem žehnej a pozor, neskákejte do vody.

P. Vladislav

VŠECHNO JE JINAK

Poslední zářijový pátek kolem 19.h bylo v klášterním kostele nezvykle rušno. Jak by taky ne, vždyť naše pardubická farnost toho dne hostila jednu z velkých hvězd českého křesťanského folku - zpěvačku, textařku a skladatelku v jedné osobě, Evu Henychovou.

Celý podvečer se nesl v přátelském duchu a vzájemné sounáležitosti. Tuto atmosféru navodila Eva osobitým pojetím svého recitálu, při kterém nám přiblížila vlastní hudební tvorbu. Zajímavým povídáním, jímž prokládala své písně, nám poodhalila inspirace k jednotlivým skladbám. V závěrečné diskuzi se s námi podělila o své prožitky z koncertování ve věznicích a také podala svědectví o své víře.

Po hektickém týdnu bylo setkání s Evou Henychovou příjemným zážitkem a relaxací.

Na závěr se sluší poděkovat všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na organizaci tohoto recitálu, a do budoucna si přát jediné - více takových akcí.

Martin, Zuzka a Vendy

KALENDÁŘ

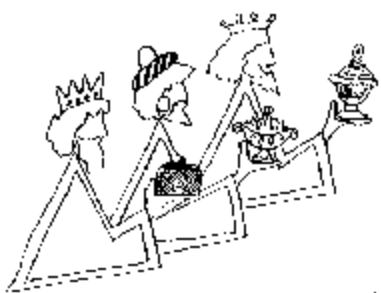
PRAVIDELNÉ AKCE

Út	Adorace	kostel sv. Jana	19 - 20 hod.
St	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské středisko	9:15 hod.
Čt	Společenství mládeže	fara (sál)	19:00 hod.
Pá	Ministrantské schůzky	fara	14:30 hod.

DALŠÍ AKCE

Po 17.10.	Zápis mešních intencí na listopad	fara	od 07:00 hod.
St 19.10.	Příprava ke sv.břimování	farní sál	19:00 hod.
Čt 20.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
So 22.10.	Misijní vigilie - po mši sv.	kostel sv. Jana	19:00 hod.
Ne 23.10.	Misijní neděle - odpoledne	farní sál	14:30-17 hod.
Ne 23.10.	Třebosice-varhanní koncert	kostel	16:00 hod.
St 26.10.	Příprava dospělých ke sv.křtu	farní sál	19:00 hod.
Út 1.11.	Slavnost všech svatých		
St 2.11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé		
	Příprava ke sv.břimování	farní sál	19:00 hod.
Čt 3.11.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
So 5.11.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
So 5.11.	Společné udílení svátosti nemocných	kostel sv. Jana	10:00 hod.
St 9.11.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
	Příprava dospělých ke sv.křtu	farní sál	19:00 hod.
Čt 11.11.	Mše sv. - mládež	kostel sv. Jana	18:00 hod.
	Večer mladých pard.vikariátu	farní sál	19:00 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 4. listopadu, příští číslo vyjde 13. listopadu 2005

Oblastní charita Pardubice
hledá
spolupracovníky- koledníky pro Tříkrálovou sbírku 2006,
která se bude konat ve dnech 1. – 8. ledna 2006

Mnozí z vás již pomáhali při sbírce 2005 a předchozích letech, pomozte nám i tentokrát.

Zájemci se mohou hlásit na tel. 466 511 422, kde dostanete další informace

V neděli 23.října 2005 v 16 hodin se uskuteční
varhanní koncert v kostele v Třebosicích
v rámci ukončení generální opravy varhan.

☘☘☘☘☘☘☘☘☘☘

☘☘

☘☘☘☘☘☘☘☘☘☘

Narozeniny a svátky:
4.11. Karel (sv. Karel Boromejský)

Farní zpravodaj - nápady, návrhy, reakce
Vladislav Brokeš, Kostelní 92, Pardubice 530 02
marijano@volny.cz , www.farnost-pardubice.cz